

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Alice Gálovej a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Štefana Kseňáka, v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. A. U.**, sudcovi Okresného súdu R., o návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, na ústnom pojednávaní konanom dňa 14.09.2017, takto

r o z h o d o l :

JUDr. A. U., nar. X., bytom U., sudca Okresného súdu R.,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

ako sudca Okresného súdu R. svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelenej veci navrhovateľky I. I. proti odporcovi A., o návrhu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy a uplatnenie antidiskriminačného zákona vedenej na Okresnom súde R. pod sp. zn. 15Cpr/5/2012, spôsobil zbytočné prieskumy v konaní, keď v konaní postupoval nesústređeným a neefektívnym spôsobom a o podanom návrhu zo dňa 22.08.2012 rozhodol až 08.06.2016,

t e d a

porušil povinnosť sudcu v pridelenej veci konať plynulo a bez zbytočných prieskumov, čo malo za následok prieskumy v konaní,

č í m s p á c h a l

závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. f) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich,

za to

podľa § 150 ods. 2 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, § 44 Trestného zákona **sa upúšťa od súhrnného disciplinárneho opatrenia** vzhľadom na rozhodnutie Disciplinárneho senátu sp. zn. 5 Ds 1/2016 zo dňa 26.06.2017, právoplatného dňa 19.08.2017, ktoré disciplinárny senát považuje za dostačujúce.

O d ô v o d n e n i e

Ministerka spravodlivosti SR podala dňa 25.10.2016 na Najvyšší súd SR – disciplinárny senát, návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. A. U., sudcovi Okresného súdu R. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b), v spojení s ustanoveniami § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že Ministerke spravodlivosti SR bolo dňa 16.05.2016 doručené podanie I. I., v ktorom namietala postup sudcu JUDr. U. v konaní vedenom na Okresnom súde R. pod sp. zn. 15Cpr/5/2012, kde ako navrhovateľka žiadala svojím návrhom súd o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy, ako aj uplatnenia antidiskriminačného zákona, keď sudca ani po 24 pojednávaniach nerozhodol o neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že predmetná vec 15Cpr/5/2012 napadla na Okresnom súde R. dňa 22.08.2012, pričom sudca vo veci meritórne rozhodol až dňa 08.06.2016, ktorým zamietol návrh navrhovateľky na určenie neplatnosti výpovede a vzhľadom na späťvzatie návrhu navrhovateľky zastavil konanie o uplatnenie antidiskriminačného zákona. Zákonný sudca svojím postupom nerešpektoval § 14 ods. 1 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, keď si pojednávanie nepripravil tak, aby bolo možné rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní. Vo veci vytýčil 30 pojednávanií, pričom došlo k vyhláseniu meritórneho rozhodnutia takmer po 4 rokoch od podania návrhu. Zákonný sudca postupoval v predmetnom konaní v rozpore aj s ustanoveniami § 100 a § 117, keď sudca nepostupoval tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Predmetom konania nie je agenda, ktorá by bola na súde ojedinelá, či výnimočná a rýchlemu

a efektívnemu postupu súdu vo veci v žiadnom prípade nezodpovedá dĺžka konania v trvaní niekoľkých rokov, predovšetkým ak sa prejednáva pracovno-právny spor ako v tomto prípade. Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR, k spôsobeniu zbytočných prietáhov v konaní môže dôjsť nielen neodôvodnenou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie k efektívnemu odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti sudca nevykonával svoje povinnosti svedomito a v pridelených veciach nekonal plynulo bez zbytočných prietáhov. Závažnosť konania sudcu spočíva najmä v tom, že napriek tomu, že predmetom konania je pracovno-právna vec, ktorá je v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva zaradená ku konaniam s osobitnou rýchlosťou, jeho úkony nemožno hodnotiť ako efektívne, smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania.

Sudca JUDr. U. sa písomne k návrhu nevyjadril, ale na ústnom pojednávaní dňa 14.09.2017 uviedol, že disciplinárny návrh považuje za absurdný a nezmyselný. Poukázal na to, že v danom konaní sa k jeho postupu vyjadrovala aj ombudsmanka, ktorá v roku 2015 konštatovala, že prietahy v konaní možno konštatovať len v období do 11.09.2013, od tohto dátumu sa konalo plynulo, a preto ani nenavrhol voči sudcovi vyvolať nejaký postih. Je pravdou, že v predmetnej veci sa jednalo o pracovno-právny spor, pričom má táto agenda prednosť vo vybavovaní pred ostatnou agendou, ale súčasťou žaloby bola aj antidiskriminačná žaloba, ktorú sudca nevyklúčil na samostatné konanie, nakoľko súvisela s návrhom ohľadne žalobného návrhu o neplatnosť výpovede. Práve preto dokazovanie muselo byť rozsiahlejšie a zložité, sudca poukázal na to, že on navrhovateľku vypočúval dve hodiny, pričom jej nechcel odňať právo na možnosť konať pred súdom. Čo sa týka prietáhov v konaní v období do 11.09.2013 od podania návrhu, tak tieto prietahy boli spôsobené tým, že existovala možnosť, aby spor bol vyriešený mimosúdne. Nikto nespravil pre zmiar, či vyriešenie sporu pre navrhovateľku viac ako sudca, dokonca bola pripravená dohoda o náhrade mzdy vo výške 6520,- €, ale nakoniec k takémuto mimosúdnu zmiaru nedošlo. Z tohto dôvodu preto bolo aj toľko termínov pojednávania od 07.11.2012 až po 01.03.2013, nakoľko existovala možnosť, že dôjde k mimosúdnej dohode medzi účastníkmi. Sudca zároveň poukázal na to, že pojednávania boli dvakrát odročené aj z dôvodu viny navrhovateľky, keď v termínoch 20.02.2015 a 20.07.2015 sa nekonalo pojednávanie z dôvodu, že sa nedostavila právna zástupkyňa navrhovateľky. Na otázku predsedníčky senátu, prečo sudca nevypočul na jednom pojednávaní aj navrhovateľku a odporcu, odročoval pojednávanie za ďalším výsluchom navrhovateľky alebo odporcu, alebo svedkov, sudca

to zdôvodnil tým, že na okresnom súde nie je priestor na to, aby sudca jednu vec pojednával celý deň. Pojednávanie odročoval nakoľko už mal vytýčené pojednávanie v ďalšej veci. Sudca preto navrhol, aby bol spod disciplinárneho návrhu oslobodený.

Senát okrem výsluchu sudcu na ústnom pojednávaní, vykonal ďalšie dokazovanie. Oboznámil s predmetným spisom Okresného súdu R. sp. zn. 15Cpr/5/2012, ďalej so spismi, v ktorých bolo a je vedené disciplinárne konanie voči sudcovi JUDr. U., a to 4 Ds 2/2016, 5 Ds 1/2016, 2 Ds 4/2016 a 1 Ds 2/2016, zistil nasledujúci skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu R., sp. zn. 15Cpr/5/2012 senát zistil, že návrh žalobkyne I. I. o neplatnosť výpovede, náhradu mzdy a uplatnenie antidiskriminačného zákona napadol na Okresnom súde R. dňa 23.08.2012. Prvý termín pojednávania bol vytýčený dňa 03.10.2012 na termín 07.11.2012. Od 07.11.2012, kedy sa nepojednávalo a pojednávanie bolo odročené z dôvodu uzavretia zmluvy medzi účastníkmi konania, a to I. I. a žalovanou spoločnosťou A., sudca vytýčil ešte ďalšie pojednávania, a to v dňoch 12.12.2012, 19.12.2012, pričom ani na jednom pojednávaní nevykonával sudca dokazovanie. Na pojednávaní dňa 25.01.2013 odročil pojednávanie bez udania dôvodu a prvýkrát začal dokazovať až na pojednávaní dňa 01.03.2013, keď vypočul navrhovateľku. Navrhovateľka nebola vypočutá úplne, ale sudca odročil pojednávanie za účelom ďalšieho výsluchu navrhovateľky na deň 15.03.2013. Na tomto pojednávaní sa však znovu nepojednávalo a bolo odročené na termín 28.03.2013. Aj keď medzi účastníkmi k zmluvy nedošlo, sudca nepojednával, pričom odročil pojednávanie na 26.04.2013, pričom na toto pojednávanie nepredvolal žiadnych svedkov. Na pojednávaní dňa 26.04.2013 sa znovu konštatovalo, že nedošlo k uzavretiu zmluvy, opätovne sa nepojednávalo a bol určený nový termín pojednávania 12.06.2013. Aj na pojednávaní dňa 12.06.2013 sa opätovne nepojednávalo, konštatovalo sa len, že nedošlo k dohode medzi účastníkmi konania a znovu pojednávanie bolo odročené na termín 11.09.2013 za účelom výsluchu navrhovateľky. Na pojednávaní 11.09.2013 však bol vykonaný len výsluch navrhovateľky, sudca nevypočul odporcu a neurobil tak ani na ďalšom pojednávaní dňa 18.10.2013. Až na pojednávaní 22.11.2013 vypočúval odporcov, pričom pojednávanie odročil na termín 31.01.2014 za účelom výsluchu svedkyne. Na pojednávaní 31.01.2014 sudca však z dvoch predvolaných svedkýň vypočul len jednu svedkyňu a odročil pojednávanie na 30.05.2014, kde vypočul ďalšiu svedkyňu a z dvoch ďalších predvolaných svedkov tiež vypočul jednu svedkyňu a pojednávanie odročil na 20.08.2014 za účelom výsluchu ďalšej svedkyne. Na pojednávaní dňa 20.08.2014 vypočul svedkyňu U. a odročil

pojednávane bez udania dôvodu na 22.10.2014. Dňa 21.08.2014 zrušil pojednávane z časových dôvodov a určil nový termín pojednávania dňa 07.11.2014. Na tomto pojednávani vypočul svedkyňu U. a odročil pojednávane za účelom ďalšieho výsluchu svedkyne zo strany navrhovateľky a odporcu. Na pojednávani dňa 17.12.2014 bol vykonaný opäť výsluch svedkyne U., pričom sudca pojednávane odročil bez uvedenia dôvodu s tým, že zväži ďalšie dokazovanie, ktoré bude vykonávať a nový termín určil na deň 20.02.2015. Pojednávania dňa 20.02.2015 a 27.03.2015 boli odročené na základe žiadosti navrhovateľky, nakoľko sa na pojednávane nedostavila jej právna zástupkyňa. Ďalší termín pojednávania bol vytýčený na 05.06.2015, pričom však navrhovateľka dňa 01.06.2015 podala návrh na vydanie predbežného opatrenia. Pojednávane dňa 05.06.2015 bolo odročené, nakoľko sudca rozhodoval o predbežnom opatrení, pritom návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Následne sa spis nachádzal na krajskom súde na rozhodnutí o odvolaní navrhovateľky a spis sa vrátil na Okresný súd R. v októbri 2015. Sudca dňa 15.10.2015 vytýčil termín pojednávania na deň 24.02.2016, teda o viac ako 4 mesiace. Medzitým sa vo veci vyjadrovala ombudsmanka JUDr. U., ktorá konštatovala prieťahy v konaní v období od 07.11.2012 do 11.09.2013. Na pojednávani dňa 24.02.2016 sudca prečítal listinné dôkazy, a pojednávane odročil na písomné vyjadrenie navrhovateľky k antidiskriminačnému návrhu. Ďalší termín pojednávania bol 18.03.2016, kde sudca rozhodol o zmene návrhu, ale ďalej nepojednával a odročil termín pojednávania na 01.04.2016. Na pojednávani 01.04.2016 sudca opäť vypočúval navrhovateľku, a to k antidiskriminačnej žalobe a pojednávane odročil na termín 25.5.2016 za účelom ďalšieho výsluchu navrhovateľky. Pojednávane 25.05.2016 bolo opäť odročené kvôli zmene žalobného návrhu, a to na termín 08.06.2016. Na tomto pojednávani sudca nakoniec vo veci meritórne rozhodol, keď návrh na určenie neplatnosti výpovede zamietol. Čo sa týkalo konania o uplatnenie antidiskriminačného zákona, tento návrh zobrala žalobkyňa späť, preto v tejto časti bolo konanie zastavené.

Z konania o disciplinárnom návrhu Ministerstva spravodlivosti SR voči sudcovi JUDr. U. vedenom pod sp. zn. 4 Ds 2/2016 senát zistil, že disciplinárny senát posudzoval prieťahy v konaní sudcu v období od 26.09.2000 až do podania disciplinárneho návrhu dňa 07.04.2016. Keďže v tomto konaní bol zisťovaný aj priemerný nápad v civilných veciach na Okresnom súde R., ako aj miera zaťaženia sudcu JUDr. U., aj v období rokov 2012 až 2016, senát preto nedopytoval ohľadne týchto vecí Okresný súd R. a oboznámil sa s týmito vecami z konania vedenom pod sp. zn. 4 Ds 2/2016. V roku 2012 bol priemerný nápad v civilných veciach na Okresnom súde R. 226 vecí, v roku 2013 bol 264 vecí, v roku 2014 bol 336 vecí,

v roku 2015 bol 739 vecí a v roku 2016 ku dňu podania návrhu bol zatiaľ nápad 211 vecí. Čo sa týka stavu vecí v senáte sudcu JUDr. U. od roku 2012 do roku 2016, v roku 2012 mal sudca nápad 239 vecí, sudca rozhodol 153 vecí a nevybavených mal 299 vecí, v roku 2013 napadlo do senátu JUDr. U. 290 vecí, pričom sudca rozhodoval 345 vecí a nerozhodnutých mal 341 vecí, v roku 2014 sudcovi napadlo 359 vecí, pričom rozhodol 318 vecí a nevybavených mal 409 vecí, v roku 2015 sudcovi napadlo 731 vecí, rozhodol 719 vecí a nevybavených 690 vecí a v roku 2016 sudcovi napadlo 207 vecí, pričom rozhodol 334 vecí a nevybavených mal 631 vecí, tento stav bol v senáte JUDr. U. ku dňu 31.07.2016. Disciplinárny senát v konaní 4 Ds 2/2016 rozhodol dňa 15.09.2016, pričom sudcu uznal vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, za čo mu podľa § 117 ods. 1 písm. b) Zákona č. 385/2000 Z. z. uložil disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 30% na obdobie 3 mesiacov. Na základe odvolania navrhovateľky Ministerky spravodlivosti SR, odvolací senát pod sp. zn. 2 Dso 8/2016 svojím rozhodnutím zo dňa 04.05.2017 hore uvedené rozhodnutie 4 Ds 2/2016 zrušil a uznal sudcu vinným zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b), g) Zákona č. 385/2000 Z. z., za čo mu uložil disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 6 mesiacov.

Z ďalšieho disciplinárneho konania vedeného pod sp. zn. 5 Ds 1/2016 voči sudcovi JUDr. U., senát zistil, že dňa 26.06.2017 disciplinárny senát uznal JUDr. U. vinným zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) Zákona č. 385/2000 Z. z. za čo mu uložil súhrnné disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 9 mesiacov. Zároveň zrušil výrok o disciplinárnom opatrení uložený sudcovi rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 19.09.2016 pod sp. zn. 4 Ds 2/2016 v spojení s rozhodnutím Odvolacieho disciplinárneho senátu zo dňa 04.05.2017 sp. zn. 2 Dso 8/2016, právoplatným dňa 04.05.2017. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2017.

Proti sudcovi JUDr. U. sa viedlo ďalšie konanie, pričom ďalší disciplinárny senát pod sp. zn. 1 Ds 2/2016 svojím rozhodnutím zo dňa 17.02.2017 uznal sudcu vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. za čo mu uložil disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 10% na obdobie jedného mesiaca. Toto rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné, na základe odvolania má o ňom rozhodovať odvolací senát. Bez toho, aby senát prejedikoval rozhodnutie odvolacieho senátu, musí však poukázať na to, že predmetných disciplinárnych previnení sa mal sudca v tomto

konaní dopustiť najneskôr v júni 2016, teda pred vyhlásením rozhodnutia vo veci 4 Ds 2/2016, teda by malo pripadať do úvahy uloženie súhrnného disciplinárneho opatrenia.

Voči sudcovi JUDr. U. sa vedú ešte ďalšie dva disciplinárne konania, a to vedené pod sp. zn. 2 Ds 4/2016 a 3 Ds 2/2016, v týchto konaniach doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní.

Disciplinárny senát primárne skúmal zachovanie premlčacej lehoty podľa § 120 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Podľa tohto ustanovenia návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do 1 roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, najneskôr do 5 rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.

Senát po preskúmaní návrhu na začatie disciplinárneho konania a jeho príloh, najmä sťažnosti navrhovateľky I. I., ktorej bolo doručené navrhovateľovi Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 16.05.2016 senát konštatuje, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný pred uplynutím hore uvedenej premlčacej doby.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k záveru, že sudca JUDr. U. svojím konaním, ktoré je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, porušil základné povinnosti sudcu, ktoré sú uvedené v § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď pri výkone svojej funkcie zavinené spôsobil prieťahy v konaní. Za prieťahy v konaní pritom senát nepovažoval len nečinnosť zo strany sudcu, a to hlavne v období od 12.12.2012 až do 01.03.2013, a to následne od 15.03.2013 do 11.09.2013, keď sudca síce vytyčil osem pojednávaní, pričom však pojednával len raz, a to dňa 01.03.2013, keď vypočul navrhovateľku. V ostatných prípadoch nepojednával, vždy odročoval

pojednávane za účelom uzavretia zmiernu medzi účastníkmi, ku ktorému následne nedošlo. Za nečinnosť senát považoval aj nesústredené konanie sudcu, ktoré nevedlo k meritórnemu rozhodnutiu veci. Za neefektívne konanie sa považuje zisťovanie skutočností a zabezpečovanie dôkazov, ktoré nie sú podkladom pre rozhodnutie veci, opakované výsluchy účastníkov, zdĺhavý postup pri zabezpečovaní dôkazov, nariadenie termínov pojednávani s veľkým časovým odstupom (bez zjavného dôvodu), odročenie pojednávane za účelom dopyčutia účastníkov k totožným otázkam, ako v predchádzajúcom štádiu, odročenie pojednávania na neurčito (keď je možné určiť konkrétny termín budúceho pojednávania), vyhovie žiadostiam o odročenie pojednávania bez skúmania existencie dôvodov, akceptovaním všeobecne formulovaných dôvodov na odročenie pojednávania. Senát po preštudovaní predmetného spisu 15Cpr/5/2012 zistil takéto neefektívne a nekoordinované konanie zo strany sudcu JUDr. U.. Sudca od 23.08.2012, keď napadla vec na súde, až po 08.06.2016, keď vo veci meritórne rozhodol, vytýčil vo veci 27 pojednávani, keď na prvých 9 pojednávaniach vypočul len navrhovateľku, a to na spomínanom pojednávani zo dňa 01.03.2013, ostatné pojednávania odročoval bez začatia dokazovania. Sudca svojim konaním nepostupoval v zmysle vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, hlavne podľa § 14 ods. 1 OSP a § 100 OSP, keď v zmysle týchto ustanovení si mal sudca pripraviť pojednávane tak, aby bolo možné vo veci rozhodnúť spravidla na jednom pojednávani a musí postupovať a dokazovať v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, hlavne keď sa v tejto veci jednalo o pracovno-právny spor, ktorý si vyžaduje osobitnú starostlivosť a rýchlosť v konaní. Neobstoí námietka sudcu, že na okresnom súde nie je priestor na to, aby súd jednu vec pojednával jeden deň. S tým senát nemôže súhlasiť. Sudca si musí rozvrhnúť pojednávane tak, aby na jednom pojednávani vykonal čo najrozsiahlejšie dokazovanie, ktoré by viedlo k meritórnemu rozhodnutiu vo veci. Nemožno súhlasiť ani s tým, že sudca pojednáva hodinu, maximálne dve hodiny a odročí pojednávane za účelom ďalšieho vypočutia navrhovateľa prípadne odporcu alebo svedkov napriek tomu, že boli prítomní na pojednávani a ich výsluch nebol ukončený alebo vôbec začatý. Takisto nemožno akceptovať postup sudcu, keď pojednávane odročoval bez toho, aby uviedol dôvod odročenia, prípadne s dlhším časovým odstupom (4 mesiace). Toto konanie, resp. nekonanie zo strany sudcu nakoniec viedlo k tomu, že sudca vydal meritórne rozhodnutie s odstupom až 4 rokov od podania návrhu.

Povinnosťou sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v konaní, aby čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov, kvôli ktorému sa obrátili na súd. Táto povinnosť

sudcu vyplýva z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ale aj z § 100 OSP platného v čase vydania meritórneho rozhodnutia, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, mal sudca v ňom postupovať aj bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, čo sa v tomto prípade nestalo. Senát nemohol zobrať do úvahy ani námietky sudcu, že prejednávaná vec bola zložitá, nakoľko súčasťou žaloby o neplatnosť výpovede bola aj antidiskriminačná žaloba. V tomto prípade sa však jedná o reštančnú vec, ktorá napadla na súd ešte v roku 2012, takže sudca v nej mal konať prednostne, tak aby bolo vo veci vydané čo najskôr meritórne rozhodnutie, preto nemožno zobrať do úvahy ani počet všetkých vecí, ktoré mal sudca v senáte. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom senát dospel k záveru, že sudca svojím konaním naplnil závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď zavinene spôsobil prietahy v konaní, a to svojím nesústredeným a neefektívnym konaním, ktoré senát podrobne rozobral v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia.

Podľa § 150 ods. 2 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu, sa má primerane použiť prvá časť Trestného zákona, ak zákon č. 385/2000 Z. z. neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, čo zahŕňa posudzovanie a ukládanie disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý bol spáchaný skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený, odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu.

Podľa § 44 Trestného zákona, súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Predmetné disciplinárne previnenie zo strany sudcu bolo dokonané dňa 08.06.2016, kedy sudca vo veci vyhlásil meritórne rozhodnutie, teda pred vyhlásením rozhodnutia 4 Ds 2/2016, ako aj rozhodnutím disciplinárneho senátu sp. zn. 5 Ds 1/2016, ktorý vo svojom rozhodnutí uznal sudcu vinným zo závažného disciplinárneho previnenia, za čo mu uložil súhrnné disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 9 mesiacov a zároveň zrušil výrok o disciplinárnom opatrení rozhodnutia odvolacieho senátu 2 Dso 8/2016 zo dňa 04.05.2017 v spojení s rozhodnutím 4 Ds 2/2016, ktorý uložil sudcovi za závažné disciplinárne previnenie, disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 50%

na obdobie 6 mesiacov. Senát mal preto podľa § 117 Zákona č. 385/2000 Z. z. a to aj s poukazom na § 150 ods. 2, § 42 ods. 2 Trestného zákona ukladať sudcovi opätovne súhrnné disciplinárne opatrenie. Senát preto zohľadnil rozsah a povahu porušenej povinnosti sudcu, spôsob jeho konania, následok ako aj mieru zavinenia sudcu, ako aj predchádzajúce právoplatne uložené disciplinárne opatrenie a dospel k záveru, že zníženie funkčného platu sudcu o 50% na 9 mesiacov je dostatočné a zodpovedá tak miere zavinenia sudcu ako aj následku jeho disciplinárneho previnenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **možno** podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte, včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 ods. 1 Statusového zákona).

V Bratislave, dňa 14. septembra 2017

JUDr. Alica G á l o v á , v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová